

Resolució 765/2019, de 4 de desembre

Número d'expedient de la reclamació: 683/2019

Administració reclamada: Direcció General d'Economia Social, el Tercer Sector, les Cooperatives i l'Autoempresa. Departament de Treball, Afers Socials i Famílies

Informació reclamada: Resultat de la revisió de resolucions de denegació de sol·licituds de renda garantida de ciutadania.

Sentit de la resolució: Inadmissió parcial i pèrdua parcial de l'objecte de la Reclamació

Resum: Es pot concloure que, tenint en compte el caràcter inacabat del procés de revisió, la informació facilitada amb l'informe del DGES atén raonablement la l'apartat primer de la sol·licitud d'informació. Aquest fet suposa la satisfacció extemporània parcial de la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació i comporta la pèrdua parcial d'objecte d'aquesta, ja que s'han esvaït els motius de discrepància jurídica que la justificaven, en relació amb allò demanat per l'apartat primer de la sol·licitud d'informació. Aquesta petició no té per objecte el dret d'accés a la informació pública, perquè no demana informació en poder de l'Administració, sinó que aquesta faci actuacions determinades (traslladar informació al Parlament) diferents a facilitar informació a la persona reclamant.

Paraules clau: Generalitat. Renda garantida de ciutadania. Parlament de Catalunya. Informes. Reclamació contra estimació. Lliurament parcial extemporani. Peticions d'actuació. Dret d'accés a la informació.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 4 de novembre de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 683/2019, presentada contra la Direcció General d'Economia Social, el Tercer Sector, les Cooperatives i l'Autoempresa (DGES), del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies (DTASF) de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 29 de juliol de 2019 la persona reclamant cita mocions parlamentàries que requereixen fer un informe per revisar les denegacions de sol·licituds de renda garantida de ciutadania (RGC) i sol·licita el següent: *La informació pública del resultat de la revisió de les resolucions de denegació de la prestació de l'RGC i de complements fins a la data, tal com mana el Parlament en la Moció 24/XII, així com la informació sobre el nombre de possibles denegacions justificades indegudament i el nombre d'aquestes sol·licituds que han estat reconegudes i a les que s'ha compensat la pèrdua*

- de drets. Demana rebre la informació per correu electrònic. També demana el trasllat de la informació sol·licitada al Parlament de Catalunya i als grups parlamentaris.*
3. La resolució de la DGES de 9 de setembre de 2019 estima la sol·licitud anterior i facilita a la persona reclamant la resposta següent: *Les resolucions de denegació que s'hagin produït per no compliment de requisits es revisen segons el procediment administratiu comú, a través dels canals corresponents, com ara recursos o reclamacions per part dels sol·licitants. S'ha realitzat una anàlisi dels motius de no compliment de requisits. La informació sol·licitada en aquesta moció s'està tramitant i traslladant al Parlament de Catalunya pels canals i en els terminis establerts. En el moment que s'hagi tancat el procés d'informació la podrà trobar dirigint-se a direccioestudis@parlament.cat per sol·licitar la resposta del Govern un cop arribi al Parlament.*
 4. La Reclamació presentada el 4 de novembre de 2019 argumenta que la informació sol·licitada és insuficient i no es correspon amb la sol·licitada; indica que la DGES informa sobre els seus procediments ordinaris de revisió, quan la moció parlamentària esmentada a la sol·licitud es refereix a la necessitat d'una revisió extraordinària. Requereix l'empara de la GAIP per obtenir efectivament la informació sol·licitada.
 5. El 7 de novembre de 2019 la GAIP comunica la Reclamació al DTASF i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
 6. El 29 de novembre de 2019 la GAIP rep l'informe de la DGES del DTASF, que indica el següent: *En relació amb la informació sobre el nombre de possibles denegacions justificades indegudament, ..., tot i que encara no s'ha tancat el procediment que enviarem al Parlament, en aquest moment no ens consta cap denegació justificada indegudament en les que s'hagin de compensar la pèrdua de drets. Sobre la informació del nombre d'aquestes sol·licituds que han estat reconegudes i a les que s'ha compensat de la pèrdua de drets, com que no ens consten denegacions justificades indegudament, tampoc hem detectat, i en conseqüència compensat, la pèrdua dels drets dels ciutadans. En relació a la segona pregunta ...".*
 7. El 29 de novembre de 2019 la GAIP comunica la informació facilitada pel DTASF a la persona reclamant, per al seu coneixement.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *"El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis"*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *"2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació"*.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *"Els*

límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Pèrdua sobrevinguda parcial de l'objecte de la Reclamació

Els antecedents posen de manifest que l'Administració reclamada ha facilitat a la GAIP i aquesta Comissió de Garantia a la persona reclamant la informació sol·licitada a la primera part de la sol·licitud, en el marc d'aquest procediment. Per una banda, l'informe de la DGES aportat a aquest procediment assenyala que es trobaria en el procés de revisió manat pel Parlament i facilita els resultats de la informació valorada fins ara relacionada amb denegacions justificades indegudament, indicant que no n'hauria trobat cap. Per una altra banda, de l'informe de l'Administració se'n dedueix que la revisió sobre la qual demana informació la persona reclamant encara no està acabada, motiu pel qual difícilment se li podria facilitar-ne el resultat.

Per tant, es pot concloure que, tenint en compte el caràcter inacabat del procés de revisió, la informació facilitada amb l'informe del DGES atén raonablement l'apartat primer de la sol·licitud d'informació. Aquest fet suposa la satisfacció extemporània parcial de la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació i comporta la pèrdua parcial d'objecte d'aquesta, ja que s'han esvaït els motius de discrepància jurídica que la justificaven, en relació amb allò demanat per l'apartat primer de la sol·licitud d'informació.

3. Inadmissió parcial de la Reclamació

La segona part de la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació demana el trasllat de la informació sol·licitada al Parlament de Catalunya i als grups parlamentaris.

Aquesta petició no té per objecte el dret d'accés a la informació pública, perquè no demana informació en poder de l'Administració, sinó que aquesta faci actuacions determinades (traslladar informació al Parlament) diferents a facilitar informació a la persona reclamant.

Atès que l'article 33.2 LTAIPBG estableix la inadmissibilitat de les reclamacions si no tenen per objecte el dret d'accés a la informació pública, és procedent inadmetre parcialment la Reclamació, en allò que respecta la segona part de la sol·licitud d'informació.

4. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 4 de desembre de 2019, resol per unanimitat:

1. Declarar la pèrdua sobrevinguda parcial d'objecte de la Reclamació 683/2019, en relació amb allò que demana la primera part de la sol·licitud d'informació, perquè l'Administració ha facilitat a la persona reclamant la informació sol·licitada existent en el seu poder.
2. Inadmetre parcialment la Reclamació 683/2019, en relació amb allò que demana la segona part de la sol·licitud d'informació, perquè no té per objecte el dret d'accés a la informació pública.
3. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 683/2019 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.